

Рішення разової спеціалізованої вченої ради про присудження ступеня доктора філософії

Разова спеціалізована вчена рада (Наказ № 68/01-04 від 16.11.2023 р.) Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет» Міністерства освіти і науки України, м. Ужгород, прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» на підставі прилюдного захисту дисертації «Конституційно-правовий статус Вищої ради правосуддя в умовах реалізації положень судової реформи» за спеціальністю 081 «Право» «23» січня 2024 року.

Іванов Артем Борисович народився 3 квітня 1989 року в м. Ужгород Ужгородського району Закарпатської області, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2012 році Національну академію прокуратури України за спеціальністю «Правознавство». Навчався в аспірантурі ДВНЗ «Ужгородського національного університету» з 2018 по 2021 роки.

09.2006 р. – 06.2010 р. навчався в Національній юридичній академії України імені Ярослава Мудрого;

09.2010 р. – 06.2012 р. навчався в Національній академії прокуратури України;

11.2011 р. – 11.2011 р. – стажист на посаді помічника прокурора міста Ужгорода Закарпатської області, на час відпустки основного працівника для догляду за дитиною;

11.2011 р. – 03.2012 р. – стажист на посаді помічника прокурора Іршавського району Закарпатської області;

03.2012 р. – 05.2012 р. – стажист на посаді помічника прокурора міста Ужгорода Закарпатської області;

06.2012 р. – 09.2012 р. – прокурор прокуратури міста Ужгорода Закарпатської області;

09.2012 р. – 07.2013 р. – прокурор відділу представництва інтересів громадян і держави в судах прокуратури міста Ужгорода Закарпатської області;

08.2013 р. – 07.2014 р. – старший прокурор прокуратури міста Ужгорода Закарпатської області;

07.2014 р. – 04.2015 р. – старший прокурор відділу нагляду за додержанням законів органами внутрішніх справ при провадженні досудового розслідування та підтриманням державного обвинувачення управління нагляду за додержанням законів у кримінальному провадженні прокуратури Закарпатської області;

04.2014 р. – 09.2015 р. – прокурор відділу нагляду за додержанням законів органами внутрішніх справ при провадженні досудового розслідування та підтриманням державного обвинувачення управління нагляду за додержанням законів у кримінальному провадженні прокуратури Закарпатської області;

09.2015 р. – 08.2016 р. – начальник відділу приймання, опрацювання та аналізу оперативної інформації управління нагляду у кримінальному провадженні прокуратури Закарпатської області;

08.2016 р. – 09.2020 р. – начальник відділу нагляду за додержанням законів органами фіскальної служби управління нагляду у кримінальному провадженні прокуратури Закарпатської області;

09.2020 р. – 10.2022 р. – прокурор відділу нагляду за додержанням законів органами фіскальної служби Закарпатської обласної прокуратури;

10.2022 р. по теперішній час – прокурор відділу процесуального керівництва при провадженні досудового розслідування територіальними органами поліції та підтримання публічного обвинувачення управління нагляду за додержанням законів Національною поліцією України та органами, які ведуть боротьбу з організованою та транснаціональною злочинністю Закарпатської обласної прокуратури.

Одружений, виховує двох дітей.

Дисертацію виконано у Державному вищому навчальному закладі «Ужгородський національний університет» Міністерства освіти і науки України, м. Ужгород. За результатами перевірки та аналізу дисертації за допомогою програми *Unicheck* ознак академічного плагіату виявлено не було.

Науковий керівник: Манзюк Василь Васильович, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри господарського права юридичного факультету

Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет».

Здобувач має 14 наукових публікації за темою дисертації, з них 1 стаття у періодичних наукових виданнях інших держав, 3 статті у наукових фахових виданнях України, 0 монографій:

1. Іванов А.Б. Особливості формування та порядку здійснення повноважень Вищої ради магістратури: досвід Франції. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2022. № 2. С. 36-39.

2. Іванов А.Б. Історико-правові передумови впровадження конституційно-правового інституту Вищої ради правосуддя в Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія. Право*. 2022. Вип. 71. С. 72-77.

3. Іванов А.Б. Вища рада правосуддя як орган посилення незалежності судової гілки влади. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія. Право*. 2022. Вип. 74. Ч.1. С. 78-81.

У дискусії взяли участь голова і члени разової спеціалізованої вченої ради та присутні на захисті фахівці:

Бисага Юрій Михайлович, доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри конституційного права та порівняльного правознавства юридичного факультету Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет» (голова разової спеціалізованої вченої ради).

Зауваження Бисаги Ю.М.:

1. Зважаючи на детальну характеристику Вищої ради правосуддя як органу посилення незалежності суддів, доцільним було б, більше уваги приділити міжнародним стандартам суддівської незалежності.

2. На стор. 55 дисертаційного дослідження автор зазначає: «Система фінансування та матеріально-технічного забезпечення судів через Вищу раду правосуддя забезпечує більшу автономію судової системи і зменшує можливість впливу виконавчої гілки влади на судовий процес». Однак, автором не конкретизовано, які стабільні та адекватні ресурси для судів, що здатні

підтримувати їх ефективність та незалежність, є можливими для застосування у цьому аспекті.

Пирога Ігор Степанович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри конституційного права та порівняльного правознавства юридичного факультету Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет».

Зауваження Пироги І.С.:

1. Із тексту роботи значною мірою не вбачається, чи було дисертантом визначено роль та місце Вищої ради правосуддя у системі стримувань та противаг.

2. Більш детального опрацювання потребує позиція автора щодо витоків впровадження конституційно-правового інституту Вищої ради правосуддя в Україні. Зазначені зауваження носять рекомендаційний характер та не впливають на високий рівень наукової роботи, виконаної Артемом Борисовичем.

Берч Вероніка Вікторівна, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри конституційного права та порівняльного правознавства юридичного факультету Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет».

Зауваження Берч В.В.:

1. Хотілося б, більш обґрунтованого викладу бачення дисертанта щодо систематизації правових документів, прийнятих Європейською мережею судових рад ENCI.

2. Робота значно виграла б, якщо б дисертант більш детально визначив особливості запропонованої ним спеціальної підготовки майбутніх членів Вищої ради правосуддя.

Дешко Людмила Миколаївна, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри конституційного права Навчально-наукового інституту права Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Зауваження Дешко Л.М.:

1. Хотілося б, більш змістовного викладу дисертанта щодо виокремлення ключових характеристик основних моделей верховенства права – англо-

американської («The rule of law»), французької «Etat de droit») та німецької (Rechtsstaat).

2. На стор. 69 дисертаційного дослідження здобувач вказує «щодо суддівського врядування, то варто зазначити, що органи, котрі здійснюють такі повноваження, як правило, є складними системами». Таку позицію, на наш погляд, слід належним чином аргументувати.

3. На стор. 130 здобувач зауважує, що «жодна модель органів суддівського врядування не є безсумнівною. Поряд з цим, правові механізми належного гарантування суддівської незалежності у зарубіжних державах з точки зору організаційного (інституційного) контексту передбачають існування таких органів суддівського врядування, котрі б були наділені повноваженнями щодо формування суддівського корпусу, звільнення суддів, переведення, вирішення питань фінансового та матеріально-технічного забезпечення». Виходячи з наведеного, нас цікавить думка здобувача щодо оптимальної моделі органу суддівського врядування для України.

4. На стор. 150 здобувач пропонує прийняття документу Керівні принципи та/або Кодекс етики Вищої ради правосуддя, поряд з цим у роботі приділено досить мало уваги визначенню основних його положень.

Щербанюк Оксана Володимирівна, доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри процесуального права юридичного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича.

Зауваження Щербанюк О.В.:

1. У підрозділі 2.2. «Вища рада правосуддя як орган посилення незалежності судової гілки влади» дисертант акцентує увагу на тому, що «Вища рада правосуддя є, з одного боку, конституційно визнаним державним органом та інституцією суддівського врядування, з іншого. Для того, щоб здійснити характеристику зазначеного органу в контексті посилення незалежності судової гілки влади, треба розуміти, що концепція незалежності суддів еквівалентна концепції інституційно автономної судової влади, власне, ця автономія і є передумовою незалежності суддів. Безсумнівно, така засада функціонування судової системи є важливою умовою функціонування правової держави, а тому

будь-який вплив на суддів повинен позиціонуватися як порушення принципу верховенства права» (стор. 91-92). Виходячи з наведеного, цікавим буде висловлення позиції здобувача щодо визначення ключових орієнтирів на виконання своєї конституційної ролі як гаранта незалежності судової влади Вищою радою правосуддя.

2. У роботі неодноразово згадується принцип несудового членства у складі Вищої ради правосуддя. Варто було б, більш детально розкрити сутність та зміст такої концепції.

3. У контексті здійсненого дисертантом дослідження хотілося б почути остаточне бачення автора, щодо ролі принципу верховенства права у контексті правової системи України.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,

«Проти» 0 членів ради,

«Утрималися» 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада (Наказ № 68/01-04 від 16.11.2023 р.) присуджує Іванову Артему Борисовичу ступінь доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

Юрій БИСАГА